

naturligt. Mørket er ikke Menneskets Ven, og i en stor By giver Mørket Lejlighed til meget, som man kunde ønske ugjort. Det er ikke altid store Uheld, der indtræder paa Grund af Mørket, men dog Uheld, som man helst vilde være fri for. Jeg skal nævne, hvad jeg tilfældig ved om et enkelt Menneskes Hændelser paa Grund af Halv- eller Helmørke i københavnske Gader, et Menneske, som, selv om han ikke er ganske ung, hverken staar usikrere paa Benene eller er mere blind, end Folk i Almindelighed er i Mørke. En Gang faldt han paa Gaden over en lav Indhegning om en Bepantning, som han ikke kunde se, og det var meget besværligt for ham at arbejde sig op igen af den bløde Jord, han var kommet til at ligge i. En anden Gang snublede han over noget, der laa i Mørket op til det Fortov, han gik paa, faldt over i det og opdagede saa, at det var en Bunke sammenfejete Gadeskarn og halvtøet Sne; han saa ikke elegant ud, da han var blevet hjulpet op af en forbigaaende. En tredie Gang faldt han, saa lang han var, over en Cykle, der var væltet ind over Fortovet, og som i Mørket var usynlig. En fjerde Gang gik han fra Gaden ind paa et Fortov og stødte saa mod noget, som han antog var en Kasse, en Mand bar paa Skulderen; han lettede høfligt paa Hatten og sagde: Undskyld!, men opdagede saa, at det var en Brand- eller Politialarm, han havde bedt om Undskyldning. En femte Gang endelig skimtede han paa et befærdet Sted en Lygtepæl, som han mente, han kunde søge Ly ved, og stillede sig op ad den, men saa bevægede Lygtepælen sig, og det viste sig, at det var en Dame, som fornærmet gik sin Vej.

Se, dette er jo ikke store Ulykker, men det er dog Ubehageligheder, som Mørket har medført. Og saa er der jo de Farer, der har en alvorligere Karakter. De lyssky Eksistenser søger selvfølgelig hen, hvor Mørket skjuler deres Gerninger, og forsvinder jo, naar Lyset kommer. Af saadanne Grunde finder jeg det praktisk, at ogsaa de Steder, som her omtales, Smøger, Gange, Passager, faar tilstrækkelig Belysning, saa at de ikke bliver Tilholdssteder for noget, som man ikke ønsker skal gaa i Svang paa Gader og Stræder. Jeg skal derfor anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtigt Fremme.

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (Stensballe) gjorde en Bemærkning om de 6 pCt., som nu skulde erstatte Renteydelsen paa 4 pCt. af saadanne Beløb, som Kommunen faar til gode i Anledning af Istandsættelse

af Brolægning og lignende, og mente, der kunde være nogen Betænelighed ved ligefrem at fastslaa 6 pCt. — han antydede, at det kunde være heldigt at sætte: *indtil* 6 pCt. Jeg vilde ikke have nogen afgørende Indvending imod en saadan Ændring, men den forekommer mig dog ikke paa nogen Maade at være fornøden, thi i en ret lang Tid vil ganske sikkert en Rente af 6 pCt. af saadanne Tilgodehavender ikke skønnes at være urimelig. Jeg antager ogsaa, det er Betragtninger af denne Art, som har bragt det Parti, paa hvis Vegne det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Bunch) talte, til at opgive de Betæneligheder, som dette Parti oprindeligt synes at have haft mod en Lovfæstelse af de 6 pCt.

Det ærede 17de tingvalgte Medlem (Trier) har jo nu paa meget tydelig Maade redegjort for Nødvendigheden af at faa forbedrede Regler for Tilvejebringelsen af passende Belysning paa mange Steder i Byen, hvor en saadan ikke findes.

Jeg har da kun at takke samtlige Partier og samtlige ærede Ordførere for den Tilslutning, som Lovforslaget har faaet, og som er mig en Borgen for, at det meget hurtigt vil blive gennemført i dette høje Ting.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 48 af 28. Februar 1916 om Navigationsundervisningen.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6013).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

M. C. Jensen: Jeg ser i det foreliggende Lovforslag en Fortsættelse af Bestræbelserne for at bringe vor Navigationsundervisning ind i et mere fast Leje, og jeg tror, det vil lykkes gennem de Bestemmelser, her er foreslaaet. Det er nu tredie Gang siden 1916, man gaar til at foreslaa Ændringer af Loven. Det foreliggende Lovforslag adskiller sig fra den nuværende Lov ved, at de Fag, der skal undervises i, er nævnt i Lovforslaget paa en kort og tydelig Maade, medens de Kundskaber, der kræves af de Kandidater, som indstiller sig til Eksamen, skal fastsættes ved kongelig